

Privatadministration, der er Skyld i Ulykkerne, og det er Samfundet, der nu maa paatage sig Omkostningerne ved at bringe Forholdene i Lave igen og derfor maa udskrive Skatter. Det maa Samfundets Borgere virkelig finde sig i og være glade til, at de har Evne til at betale — jeg vilde være glad, hvis jeg altid havde Evne til at betale Skat, saa skulde jeg ikke vægre mig ved at gøre det. Vi raaber ikke altid fra vor Side i Tide og Utide paa, at vi vil have Formueskat, vi ønsker ikke at lægge en Formueskat, saaledes at Kapitalen bliver spist op, men fra konservativ Side og ikke mindst fra det ærede Medlem Hr. Holstein raabes der i Tide og Utide paa Forbrugsskatter af den Art, der gaar mest ud over de ubemidlede Hjem. Hvis det ærede Medlem Hr. Holstein selv havde prøvet paa at leve under smaa Forhold, selv havde prøvet at skulle vende hver 2-Øre, han gav ud, er jeg ikke sikker paa, at han stillede sig paa samme Maade over for de indirekte Skatter.

Maa jeg i øvrigt om det foreliggende Lovforslag sige, at her jo ikke er Tale om en Skatteforhøjelse, men om en Skatteomlægning, en Omlægning, der tilsigter, at en Del Velhavere i et særlig vanskeligt Aar ikke skal kunne vælte deres kommunale Skattepligt over paa mere ubemidlede Medborgere.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem Hr. Hækkerup vilde læse de Ændringsforslag, som hans afdøde Partifælle K. M. Klausen fremsatte i Slutningen af Halvfemserne til daverende Finansminister Lüttichaus første Forslag til en Indkomst- og Formuebeskatning. Han vilde da se, at hvad det danske Socialdemokrati den Gang ansaa for passende og rimeligt paa den direkte Beskatnings Omraade baade med Hensyn til Indkomst- og Formuebeskatning, er en Drøm i Sammenligning med de Krav, Partiet nu stiller; Partiet har paa dette Omraade befundet sig ikke blot i en rivende Udvikling, men i en revolutionær Udvikling. Nu tror jeg virkelig, at det har naaet, hvad det med Rimelighed paa dette Omraade kan forlange. I en økonomisk Krise som den, vi nu staar i, er der, hvis man ikke kan naa tilstrækkelig langt ad Nedsættelsesvej — og der vil Partiet jo ikke være med — ingen anden Vej til Lettelse af det økonomiske Tryk, der hviler paa Erhvervslivet, end en Omlægning fra

den direkte Beskatning til Forbrugsbeskatningen. Og her er det jo saa lykkeligt, at vi i den socialdemokratiske Kommunalforvaltning bl. a. i Københavns Kommune har lysende Eksempler paa Forstaaelse af Masseforbrugets skattemæssige Betydning.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hækkerup har Ordet for en kort Bemærkning.

Hækkerup: Den indirekte Beskatning, som det ærede Medlem Hr. Holstein tilraader, vil jo fordyre Varerne og følgelig medføre en Nedsættelse af Forbruget, formindsket Omsætning, formindsket Efterspørgsel og formindsket Produktion, men det er ingenlunde Vejen, der fører fremad. Vejen, der fører fremad, er at sætte Arbejde i Gang; sætter man Arbejde i Gang, faar man Folk i Arbejde, skaber man forøget Købeevne, forøget Efterspørgsel, forøget Produktion. Arbejde giver mere Arbejde, men Prisforhøjelse giver mindre Arbejde.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg henstiller, at man vender tilbage til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er gentagende under denne Forhandling blevet paastaet, at her kun er Tale om noget saa forholdsvist uskyldigt som det at foretage en Omlægning af Skatten indenfor Kommunerne. Det er nok til en vis Grad sandt, en saadan Betragtning kan man anlægge; men Realiteten i Sagen er, at gennem Vedtagelsen af et Forslag som det foreliggende bliver man i Stand til at fastholde, ja endog til at forøge Kommunernes Udgiftsbudgetter, som man baserer paa den Indkomstbeskatning, Kommunerne hidtil har haft, idet en Stigning ganske simpelt dækkes derigennem, at man bringer en ny Skattekilde til at flyde. Saaledes ligger faktisk Sagen, og jeg nærer heller ikke den fjerneste Tvivl om, at hvis Udgiftsforøgelser i Danmarks Kommuner i den kommende Tid kan afholdes ved en Beskatning af et Faatal, vil Socialdemokratiets Arbejde i den kommende Tid intensivt blive lagt paa at tilvejebringe en saadan Forøgelse, for at det derigennem kan indvinde de Resultater, som dette vælgermæssigt endnu kan tænkes at give. Her ligger den overordentlig store Fare, det, man her